

Ferdinand Peroutka

MLADÍ EKONOMOVÉ

Když mladí českoslovenští ekonomové navrhli změnu hospodářského plánování, sama vláda uznala, že mohou pro to být dobré důvody a vyslovila přání, aby o novém plánu se debatovalo. Předpokládáme tedy, že se někde debatoje. Prý se hledá kompromis. Kompromis s čím? Podstatnou kritiku mladých ekonomů bylo, že až dosud ředitelé československého hospodářství mysleli abstraktně, bez ohledu na společenské skutečnosti a že následkem toho vznikla výroba "odloučená od účelu". Nelze předpokládat, že někdo by byl vědomě po léta směřoval k tomu, aby vznikla "výroba odloučená od účelu", ani že by někdo dnes vědomě hledal kompromis s takovou výrobou. To by bylo příliš deprimující. Taková dosti absurdní výroba mohla vzniknout jen jako stín, jejíž hraji jiné věci. V debatě s ní reformisté nepochybně jsou upozorňováni, že existují jistá fakta, na něž není dovoleno zapomínat. Jaká fakta?

Mezi jiným mladí ekonomové řekli ve své kritice, že marxistická hospodářská věda "byla zasažena nánosem subjektivismu". To zajisté bylo řečeno k obecnému podivu, poněvadž až dosud marxismus byl vydáván za vrchol objektivismu. Obveselující debata o subjektivismu pokračuje. To o to slovo bloudí země a snaží se dnes na hlavu toho, zítra onoho a zdá se, že již nikdo nebyl vynesčen. Pokud můžeme pozorovat, tohoto slova se užívá k dvojmu, velmi rozdílnému účelu: jednou, aby někdo byl zhanoben, po druhé, aby vina někoho jiného byla částečně zastřena a aby nemuselo být dáno pravé jméno některým ohybným skutečnostem. Tak, když již bylo nutné připustit Stalinovy zločiny, byl chvatně nazván subjektivistou, ačkoli zajisté mohl být nazván mnohými jinými jmény, která by však způsobila přílišnou hanbu komunismu. Tak tedy Stalin budí subjektivistu. Zároveň bylo zdravě připuštěno, že celá komunistická strana si za Stalinových dob počínala subjektivisticky, opět aby nemuselo být připuštěno, že se podílela na zločinech. Avšak v té době, kdy strana o sobě toto připoštěla, sama označovala každou opozici proti sobě za subjektivistickou, aniž by pomyslela, že k tomu vlastně ztratila právo po dlouhých letech vlastního subjektivismu. Nikita Chruščov svrhl Stalinovu památku, ale během doby sám byl svržen a také nazván subjektivistou. Básníci ovšem ihned snadno byli obviněni ze subjektivismu, což v myslí strany znamenalo, že se s nimi nemá stýkat ani vážný muž ani vážná žena. Ale přišla chvíle, kdy také staří, zatvrzelí stalinisté byli nazváni subjektivisty.

Komunistická justice za stalinismu byla prohlášena za subjektivistickou, aby nemusela být prohlášena za systém teroru a vraždy. Je to buď úplný zmatek, nebo úplný pořádek: pořádek proto, že všichni, jak se vyjevuje, jsou subjektivisty. Postupně bylo odhaleno, že existuje subjektivismus -- mladí a subjektivismus starší, subjektivismus volně a zkameněle myslí, subjektivismus kritika a dogmatika, děti a otců, subjektivismus nevzdělanosti a nevědomosti, subjektivismus sobectví a chlivosti, subjektivismus těch, kdo za revoluce obsadili významná a významná místa a nechťejí se jich vzdát.

Mladí ekonomové odhalili také v marxistické hospodářské vědě "nános subjektivismu". Užívají téžový delikátního, symbolického výrazu, jehož užívá strana, když mluví o svých hříších. Slovo subjektivismus funguje tu jako něko-

lik obalů, do nichž je zabalena určitá skutečnost. Nepochybně mladí ekonomové jsou nyní v debatě s ní upozorňováni, že nesmějí ztratit se zřeteli právě tuto skutečnost. Snad jim není vyčítán jejich čistě hospodářský entuziasmus, ale jsou žádáni, aby pamatovali na to, že na světě není jen hospodářství a všechny ty věci, o kterých oni mluví, abstraktní a konkrétní myšlení, účel výroby, zákon poptávky a nabídky, potřeby konsumu a jiné takové věci, jimiž jejich mysl přetéká. Jsou nepochybně vážně upozorňováni, že v zemi existuje diktatura, která má své speciální potřeby.

Slovo subjektivismus, jehož mladí ekonomové ohleduplně užívají, je symbolické jméno pro to, co diktatura pro své vlastní účely vyžaduje od státu, od občanů a od hospodářství. Subjektivismus zde je jiné slovo pro sobeckou vůli diktatury. Mladí ekonomové divají se na problémy s čistě hospodářského hlediska. Tu můžou vzniknout rozpor mezi nimi a vládou. Nebot hospodářství pod diktaturou bylo zpolitizované hospodářství a pravděpodobně zůstane takové, dokud diktatura bude trvat. Mladí ekonomové budou žádati, aby rozředili své ekonomické víno, které nabízejí. Je-li hledán kompromis, je hledán kompromis mezi hospodářskými zásadami a zpolitizovaným hospodářstvím diktatury.

Aspoň v jedné věci se komunistus vrací k normalnosti: je poněkud skromnější. Fakta a události ukázaly, že komunistická diktatura nezastupuje žádnou absolutní, nějakým způsobem ji jediné zjevnou pravdu, nýbrž skládá se z lidí a může chybovat právě tak jako jiné systémy, které také se skládají z lidí. Rád, nerad komunistus to nyní připouští. Bylo uznáno, že Stalin, nejméně řečeno, chyboval a s ním chybovala celá komunistická strana. Beria také velice chyboval, že musel být zabit, Malenkov tolik chyboval, že musel být prohlášen za nepřítele strany, Chruščov tolik chyboval, že náhle byl poslán do penze. Komunistická justice velmi, velmi chybovala a její omyly stály mnoho lidí život. Nyní dokonce i vláda začíná podezírat, že také komunistický hospodářský systém chyboval. Je-li tomu tak, pak čs. komunisté nejdou otázkou čemu byl dobrý komunistický puč v roce 1948. Kde je jeho sláva? Jeho vůdci, jeden za druhým, byli uznáni za omylné a chybující a bylo přikázáno neúčtovat je příliš. Někteří jiní vůdci byli dokonce popraveni. Snad hlavním cílem puče v tehdejší situaci bylo nastolit služební poměr k sovětskému Rusku. Kdo by se z toho dnes těšil a kdo by se z toho dnes nechtěl vyvléci, patrně vládu v to počítají? Puč dále nastolil diktaturu komunistické strany, ale kdo jiný by za to byl vděčen než komunisté? Režim vždy bude hrdě ukazovat na to, že jeho výsledkem bylo úplné, nic nevynechávající znárodnění výrobních prostředků a všeho podnikání. Je-li to zásluha, je nepopíratelná. Avšak znárodnění výroby, jako kterékoliv jiné opatření, sotva může být účelem samo pro sebe, nýbrž musí mít nějaký praktický sociální účel. Vskutku tehdy komunisté pravili, že znárodnění má právě takový praktický, naléhavý a všem zajisté vítaný účel, před nímž vše ostatní musí ustoupit: rychle a neobyčejně zvýšit životní úroveň obyvatelstva. Když pak to to praktické dobrodiní po půlručního desíletí se nedostavilo, nýbrž spíše naopak a když jiné země bez znárodnění výroby nebyvalou měrou zvýšily svou životní

Dokončení na straně 3

ZMĚNILI SE? ČITANKA PRO DEMOKRATICKOU MLÁDEŽ

(Pokračování v serii několika článků)

- jwí -

Biskupové Bavorska vydali čítanku pro katolickou mládež. Kniha má název "Die junge Welt" - mladý svět - a byla dána k dispozici bavorskému ministerstvu osvěty, které je nabízí k bezplatné distribuci všem školám. Čtenář se jistě podiví, proč nás tato zpráva zajímá. Zajímá nás proto, že zpráva oznamující vydání knihy uvádí také jméno autora čítanky.

Čítanku napsal Alois Schenzinger. Pan Schenzinger byl oblíbeným autorem Hitlerova režimu. Proslul zejména tím, že napsal knihu "Hitlerjunge Quex", která byla nadšeně přijata Goebelsovým ministerstvem propagandy a

stala se čítankou "Hitlerovy mládeže". Později byla kniha také zfilmována a "Hitlerjunge Quex" se stal nepostradatelnou pomůckou nacistické výchovy mládeže.

Zajímá nás tedy, proč byl právě tento pán pověřen napsáním čítanky pro dnešní německou mládež. Proto, že má rutinu v psaní čítanek? Že by se v celém Německu nenašel jiný, stejně schopný autor? Skutečnost je, že autor čítanky pro Hitlerovu mládež byl požádán o sepsání čítanky pro dnešní německou mládež je smutným vysvědčením demokracie Německa.

Změnili se skutečně?

VÝZNAM 14. ÚNORA 1965.

První století sokolské výchovy pro tělesnou zdatnost, sebekázeň, morální a duchovní zdravý vývoj v Americe ukončí 14. únor 1965. Je správně užívat slova "ukončí"? Je to opravdu sotva příhodný výraz pro stálý vývoj živého hnutí, které v jeden den vykročí z jednoho století své činnosti a v plné síle vkročí do století druhého. Považujeme tento akt raději za krátký oddech - i když by nebyl týdnem, ale celé měsíce mohly být věnovány zhodnocování a analýze všeho, co nám uplynulé století přineslo a k rozhodování, jak bychom měli pokračovat v budoucnosti.

Účastníci slavnosti, spojených s prvním dnem vydání sokolské poštovní známky v pamětihodných dnech 13. 14. a 15. února, 1965 v sídelním městě Spojených států Washingtonu, D.C. budou inspirováni pro celá desítilétí. Víme, že není možné, aby každý se jich účastnil. Ale každému z nás měl by být tento týden zdrojem duchovní renaissance. I když tak mnozí z nás budou ve svých domovech, roztroušených po celém světě, naše srdce - naše vzpomínky měly by zaletět do St. Louis ve státě Missouri, kde byla před sto lety 14. února roku 1865 založena první sokolská jednota na půdě Spojených států amerických. Všichni budeme však jistě myslit s obdivem na naše předchůdce, statečné průkopníky, kteří založením první sokolské jednoty v Novém světě vykonali čin, který svými dalekosáhlými důsledky nenajde v historii sobě rovného. Z takových činů je tvořena historie národů.

A jaká to byla historie, tvořená v uplynulém století sokolského života skupinou mužů - velkých duchem, kteří ve své prozíravosti vstihli důležitost a průbojnost ideí sokolské výchovy pro výchovu národa a vytvořili z ní krásnou skutečnost. Pět slov "Ve zdravém těle - zdravý duch" stalo se pochovočinným životem. Sokolské myšlenky obohacovaly život tisíců a daly hluboký smysl jejich cestě životem. Ve vzpomínání jako v kaleidoskopu vidíme kolik cest bylo vykonáno, kolik jednotlivců se v sokolské práci vystřídal, jak vysokých met bylo dosaženo na každém poli sokolských snah, protože celoživotní sokolská výchova byla uznávána za základ úspěchu ve výchově zdatného jednotlivce i celého národa.

Připomínáme si, že zlatý věk starých Řeků - stále obdivovaný i když nás od něho dělí dva a půl tisíc let - prokázal vzdor stínům pochyb svou doposud nepředstíženou hodnotu v položení důrazu na harmonickou výchovu těla a ducha. Cíl jejich snah byl tak podivuhodně jednoduchý - "Každé dítě a každý občan musí

se vyvinout v každém směru až k vrcholu dokonalosti". Tedy ne jenom několik jednotlivců, nebo jen určité skupiny národa, ale každý a každá. Když Řekové na tuto jednoduchou formuli k udržení věčného života zapomněli, jejich národ šel po cestě k zániku.

Od té doby uplynulo více jak dva tisíce let - a co nejhoršího - také mnohá léta materialistického způsobu života. A pak - světlo příkladů pokroku civilizace osvítilo znovu ducha lidstva, že od té doby je na stálém postupu k plnému rozvoji. Ale všimneme si, že ani pokrok nebyl trvalý na široké frontě, projevoval se jen občasnými výbuchy, po kterých následovala nová zastavení. Ostrov odporu a pevnosti neporozumění a předsudků bylo třeba překonávat. Trebaže úspěchy, které postup civilizace přinesl jsou velké, v některých odvětvích lidských snah téměř neuvěřitelné, nebyla zde sjednocující síla - americké Golden Rules - zlatá pravidla veřejného života, která by z chaosu vytvořila pořádek.

Jen několik otevřených hlav myslitelů, schopných všeobecného širokého rozhledu pochopilo nesmírnou důležitost položení pevných základů pro dosažení a zajištění civilizace v minulosti. Jiná jako Komenský, Rousseau, Pestalozzi, Voltaire, Jahn a naši Püchner a Tyrš byli příslušníci této velké skupiny duchovních velikánů. Onj nám ukázali cestu. 14. února, 1965 my Sokolové v Americe oslavujeme století práce na cestě, po které jsme následovali jejich vznešených ideálů.

A ještě jedno si připomeňme! Sokolům se dobře dařilo v demokracii. Byli obávaní a pronásledováni v každém období diktátorských režimů. Američti Sokolové pevně stojí za demokracií své země. Dobře znají pravý smysl slavného výroku Presidenta John F. Kennedyho "Neptej se, co Tvoje vlast učiní pro Tebe, ale co Ty můžeš vykonat pro svou vlast" a řídili se jejím duchem po celé uplynulé století svého života, kdy je vedl sokolský příkaz stejného významu "Jednotlivec nic - celek vše": Nazdar!

(České Slovo, Mnichov.)

NADACE JAMESE DUNKUMA

Manželka řidiče nákladního auta, Jamese Dunkuma, zemřela na chorobu, proti které nemají dosud lékaři žádné léky: V podstatě je to multiplní skleróza, při které nemocnému odumírají mozkové a míšní motorické buňky. A pak přijde ochrnutí rukou, či nohou a nakonec nemocný umírá za strašných bolestí.

James Dunkum, když ho toto

K NAROZENINÁM PANÍ B. PAPÁNKOVÉ

Redakce Našich Hlasů mne požádala, abych napsala několik řádků k 65. narozeninám paní Betky Papánkové. Ráda tak činím, neboť k ní cítím opravdový obdiv a máe přátele. Jen žena mimořádně nadaná a neúnavná nadšená pro všechno, co je dobré, může vykonat tolik jako Betka.

Sledujeme-li její činnost, je pro nás až nepochopitelné, jak na vše stačí a při tom vždy čestně obstojí. Je velmi těžké objevit prameny její životní síly, jaké jsou kořeny její esencí? V Písmě sv. v knize Soudů čteme slova: "Jaký jest člověk, taková je síla".

Im je nám řečeno, že životní síla je podmíněna tím, čím jest člověk ve svém jádru. Betka je především pravdivá. Jde pevně za cílem, který si vytkne. Celý její život je nesen touhou sloužit našemu národu. Tato služba se projevila a projevuje na tolika polích.

Především je známá její činnost po první světové válce v Čsl. červeném Kříži, v YMCA, v Americkém Ústavě a Slovenském spolku "Živena".

V sociální činnosti je to pak práce mezi Čechoslováky v Chicagu, za tuto činnost obdržela významné Čsl. červeného Kříže. Stejně byla oceněna její služba v newyorském válečném fondu.

Její práce mezi americkými ženami je nedocenitelná. Zúčastňuje se mezinárodních konferencí, přednáší, vede semináře, vyučuje. V roce 1957 byla jmenována na Mezinárodní Výstavě "Outstanding Woman of Achievement". Vyznamenání se ji dostalo též od B'Brith v roce 1960 "za její neohroženou věrnost k ideálům svobodné lidské společnosti".

V době komunistického puče neúnavně přednášela o situaci v Československu o i ji vědíme za to, že americká veřejnost si uvědomila ztrátu naší svobody. -- "Who is Who of American Women" uvádí tuto její činnost.

Betka Papánková je předsedkyní Národní Rady žen Svobodného Československa, kterou vede s moudrostí ji vlastní. Pokračuje tak v práci předsedkyně Plamínkové a Dr. Milady Horákové i R. Pelantové.

Píšeme-li o význačných mužích, obyčejně dodáváme, že jim byla oporou jejich manželka. U Betky Papánkové je to její věrný druh Dr. Papánek, kterého poznala při své první cestě z Chicaga do Československa po první světové válce. Kdo zná manžele Papánkovy, ví, že velká práce, kterou oba konají, je možná jen tehdy, je-li manželství naplněno krásným porozuměním a pohodou. Ta panuje v jejich milém domově ve Scarsdale. Jak je krásné, že se Betka může radovat z dobře vykonaného díla. My, kterým je dopřáno s ní pracovat, ji přejeme, aby jí dal Pán Bůh hodně síly k další práci.

Ruth Petříčková.

J. L. HROMÁDKA JAKO POMOCNÍK KOMUNISMU.

Čnorové číslo oficiálního časopisu největší kanadské protestantské církve "The United Church Observer", který vychází v nákladu přes 100.000 výtisků, uveřejnil článek, který se pokouší kriticky analyzovat Hromádkovy postavení jako církevního vůdce ve světě ovládaném komunisty. Výsledek není pro Hromádku příliš příznivý: Pisatel dochází k závěru, že J. L. Hromádka dobře slouží komunismu, třeba že sám komunistou není.

Podle zpráv čs. tisku byl J. L. Hromádka nedávno na návštěvě v Moskvě a byl tam přijat Mikojanem, jenž předal resoluci tak zvané II. Mirové křesťanské konference, jež se konala v Praze v loni v červenci.

rodinné neštěstí postihlo, došel k názoru, že se proti této zlohubé nemoci musí něco podniknout. Poučil se také v literatuře, že natuto nemoc umírá ročně až deset tisíc Američanů, rozhodl se k činu: Především si došel do Bílého domu, aby se poradil s jedním z

Dokončení na straně 2.

VELKOSTATKÁŘSKÉ POZNÁMKY.

Dva články Vašeho čísla z 23. ledna mě velice zaujaly se stanoviska mojí třídy. První byl "Co s anonymními dopisy" - s těmi totiž, kde nespokojený český poddaný hubuje na Dobříši. Spisovatel pan Fabian, tedy člen tohoto panstva, se hněvivě ohrazuje proti předstávě, že by měl na takový anonymní dopis odpovědět. Zamyslel se nad tím, proč se pisatel neodvážil podepsat? Zamyslel se nad tím, proč ten dopis napsal? Poddaný vidí pany, kteří mají ten žaludek že bydlí na zámku, který vlastníkově vzali nacističtí okupanti a mají tam ubytování nejen snad, jak pisatel říká, baronské, nýbrž knížecí. A proto, že ho jakási strana švalba proti třídním rozdílu a bezpracným důchodům, tak se vzteka. Nuže spisovatel se brání tím, že zámecký pobyt je odměnou za nebezpečí života, kterému je spisovatel vystaven - ovšem v určitých poměrech. Takto ospravedlňovali své bydlení také stavovníci oněch zámků: stav rytířský byl tady k tomu, aby v bitvách nastavil hlavu a byl postížen popravami při politických převratech... A přece i jím někdo ty výhody záviděl. Ať se tedy noví obyvatelé zámku na Dobříši nediví lidské závisti.

Podobně mě zajímala úvaha bratislavského rozhlasu o dnešním rozšíření kůrovce. To mně připomíná poslední poctu, kterou vzaalo komunistické Československo českému velkostatkáři. Tou poctou byla velká mapa Čech, která na Zemědělské výstavě roku 1948 ukazovala tehdejší výskyt kůrovce již za Republiky, nebo hned po konci války, byly všechny kůrovce. Pohraniční lesy, postátněné cem postátně - lesy ve vnitrozemí, do státního převratu obhospodařované velkostaři byly ještě nedotčené. To proto, že hned po konci nacistického záboru jsme se dali do práce jako šílení, abychom této pohromě včas předešli - a díky píli dřevorubců, v tom též vysídlených šumavských Němců, se nám to také až do státního převratu podařilo. Novému záboru se to patrně nedáří. Z části ovšem dnešní správu omlouvá to, že dnes nelze v lese pracovat po staru - je třeba mít moderní strojový materiál, je třeba mít stav odborných dřevorubců z povolání. To povolání je třeba udělat přitažlivé - nedobrovolná práce nikdy za nic nestála. Že tyto podmínky splněny nejsou, není ovšem vinou lesní správy a to jak řečeno ji omlouvá. V zájmu našich lesů doufáme, že se odpomoc v poslední chvíli tak, či onak najde. K. Schwarzenberg.

KŘESŤANSTVÍ POD KOMUNISMEM.

KRITICKÝ OPTIMISMUS RAKOUSKÉHO KARDINÁLA.

Vídeňský arcibiskup a kardinál Franz Koenig si klade ve svém článku pro londýnské noviny "The Times" otázku o víře ve vítěznou moc pravdy a zda tato zvítězí i ve státech, jichž se zmocnil komunismus. Dále se v něm táže, můžeme-li očekávat od změn které tam v současné době probíhají, nějaký příslib opravdové svobody svědomí a náboženství. Nejenže však vysvětluje, co komunisté má i svobodu náboženství. V nejpriznivějším případě je to jen omezená forma kulturní svobody, kterou nesmíme za měňovát s pravou svobodou. V komunistickém světě náboženská svoboda se zmenšuje a náboženský život dostává stále užší rámec. I v sovětském zákoníku dostává toto omezení vyjádření, 227. paragraf trestního zákona byl před 3 léty upraven tak, že je trestné zakládat skupiny náboženského charakteru, protože tyto ohrožují zdraví občanů. Komentáře v soudních časopisech to vykládají tak, že dlouhé modlitby a půst škodí zdraví. Rodiče nesmějí svoje děti ovlivňovat náboženskou propagandou. V tomto ohledu se nečiní rozdíl mezi zakázanými a zákoně trpěnými organizacemi.

Toto vše nemůže být ztotožňováno s pojetím náboženské svobo-

CO NOVÉHO VE SVĚTĚ

Stačí podívat se pod titulek v novinách, abychom věděli, kam vlastně ten svět spěje: "Czech Trade Delegates To Tour U. S. Industry" (Washington Post, 9. ledna 1965); "France, Red Bloc, in Diplomatic Whirl" (New York Herald Tribune, 11. ledna 1965); "Peter (maďarský ministr zahraničí). Arrives in Paris For Talks Echoing de Gaulle Europe Ideas" (Washington Post, 12. led. 1965); "Rumania Seeks Ties With Canada" (Washington Post, 13. led. 1965); "Red Salesman Hits The Free Road" (Chicago Daily News, 16. ledna 1965); "Swedish Delegation To Negotiate Sale Of Strategic Oil Piping To Moscow" (Washington Post, 16. led. 1965); "Romania Reaches Out For Help From The West" (Chicago Daily News, 22. ledna 1965).

Na druhé straně vidíme titulky jako: "Communists Plan Venezuelan Terror" (Washington Post, 14. ledna 1965); "Russia To Back Anti - U. S. Drives" (Washington Post, 15. ledna 1965); "Communist Bloc's Summit Policy: Status Quo In Europe" (Chicago Sun-Times, 23. ledna 1965); "Russia Accuses U. S. Of Creating N. N. Crisis" (Washington Post 23. led. 1965); "Russia Bars New Try For U. N. Debt Accord" (Washington Post 23. ledna 1965); "Russia Breaks Test - Ban Treaty" (Chicago Sun - Times, 22. ledna 1965); "Moscow Warns Up To Peking" (Washington Post 23. ledna 1965).

Dalších komentářů není třeba.

KUŘÁCI UBÝVAJÍ

Tento týden je tomu právě rok, co výrobci předních amerických vědů uveřejnili výsledky svého studia o kouření cigaret. Zprávy z jiných zemí už dlouho předtím napovídaly, jaké výsledky to budou: že kouření cigaret je jednou z hlavních příčin rakoviny plic. Na prvních stranách novin, v zemí se rozproutla o kouření debata, akce tabákových společností klesly na bursu, a ... a co se pak v uplynulém roce dělo? Hlavní lékař Nejvyššího zdravotního úřadu v Americe Dr. Luther Terry o tom v těchto dnech vydal další zprávu. Oznámil, že každý čtvrtý dospělý kuřák přestal kouřit, pravděpodobně natrvalo. Dnes tedy žije v Americe 18 milionů bývalých kuřáků. Ale pravda je, že většina dospělých mužů - přesně 52 procent - stále ještě kouří, a že cigaret se dnes v Americe prodá zase skoro tolik, jako před rokem. Ale protože těch 52 procent je o sedm procent méně než před rokem, protože počet obyvatel v Americe se za poslední rok zvýšil o tři miliony, představují všechna tato čísla procentuální přírůstek kuřáků.

Do Prahy přijel dne 18. ledna spolupracovník časopisu Esquire, který pro americké turisty připravuje velkou obrázkovou reportáž o čs. hlavním městě. - FEC.

REHABILITACE BOHUMÍRA ŠMERALA

Praha vysílala dne 26. ledna t. r. relaci o "Formování strany před 45 léty", v níž účastníci zprostilí Bohumíra Šmerala, zakladatele strany a odpurce Stalínovy politiky v období mezi dvěma válkami, nařčení z "buržoazní" úchylky, kterým ho až dosud častovala stranická historiografie. Tuto "očistu" provedl sám doc. Miroslav Klír, zástupce ředitele ústavu dějin KČS, který sám kdysi podle vlastního doznání pomáhal při veřejném haubení a zatracování Bohumíra Šmerala.

Na počátku dvacátých let se Šmeral stavěl za zachování československého státu, zatím co Stalin chtěl hnutí rozbit podle národnosti. Stalin hlásal revoluci, zatím co Šmeral se přimlouval za spolupráci se sociální demokracií a i s nemarxistickými stranami. Stalin chtěl vytvořit malou fanatickou sekci šikovatelů, poddlostníků a dostožníků. Šmeral usiloval o vytvoření masové strany, která by byla přitažlivou pro značný počet sociálních demokratů a neodpuzovala je svým dogmatismem a radikalismem. Pro tyto rozpory Šmeral nechtěl, aby KČS vstoupila do komitery. V roce 1925 byl z vedení strany odstraněn, třebaže jeho politickou linii zvrátil teprve nástup Gottwaldův v roce 1929, který byl KČS vnucen z Moskvy.

Tím zajímavější je zmíněný program pražského rozhlasu, v němž se prohlašovalo, že "je třeba v mnohém si opravit názory na hodnocení a úlohu Bohumíra Šmerala, o němž se psalo, že to byl prostě člověk zatížený hluboce různými sociálnědemokratickými přezítky, oportunista a podobně".

Pražský rozhlas v této souvislosti konstatoval závěrem, že "početnost strany je usnadněn boj proti sektářství".

Rehabilitaci Bohumíra Šmerala

ženská svoboda je základní částí svobody svědomí.

V závěru svého článku se kardinál Koenig zmíní o jedné z vedlejších mezi církví a různými komunistickými režimy. Nezavrhuje je předem, ale vyžaduje pro ně, mají-li vůbec mít nějakou cenu, záruku se strany komunistů, aby církev pod jejich panstvím dostala alespoň právo dýchat, to je jedna z minimálních podmínek k životu.

J.P.

nemůžeme tedy chápat odděleně od dnešního kontextu, od dnešního boje v KČS mezi tvrdými skalními hlásateli tvrdé kádrové politiky, která zůží vliv a moc a soustředí ji do několika málo zakouřených místností na sekretariátech a mezi těmi, kdo cítí nutnost rozšířit lidovou základnu a vytýčit program, který by byl přijatelný i nestraníkům. Připomeňme v této souvislosti debatu o poměru KČS k sociální demokracii, o níž jsme před časem psali v článku, na který šéfredaktor Rudého práva ihned podrážděně reagoval. Rehabilitace Šmerala ukazuje, že problém nelze odbýt touto cestou a že volání po revizi celé gottwaldovské i Novotného koncepce v KČS a lži Národní fronty bude sílit a nakonec zvítězí.

POČTA SVOBODNÝCH ČECHŮ A SLOVÁKŮ AMERICKÉMU LÉKAŘI, PROFESORU RUSKOVÍ

Společnost pro vědy a umění - SVU (Czechoslovak Society of Arts and Sciences in America) uspořádala v New Yorku dne 11. prosince 1964 přátelský večer, na kterém byl odevzdán diplom čestného členství Dr. Howardu Ruskovi, profesoru lékařství na Newyorské universitě. Jeho věhlas zdaleka přesahuje oblast Spojených států: Dr. Rusk byl pozván přednášet do mnoha cizích států, ba i do Moskvy a Varšavy, a dvakrát navštívil Prahu. Je právem pokládán za jednoho z největších lékařů.

Ruskova autorita se opírá o nově lékařský obor, rehabilitaci; sám je přednostou velkého lékařského střediska, rehabilitačního centra, jehož rozsáhlá budova je ozdobou první avenue v New Yorku, v sousedství universitní nemocnice.

Společnost pro vědy a umění se usnesla na svém 11. vědeckém sjezdu v září 1964 na Kolumbijské universitě, že profesoru Ruskovi udělí čestné členství a to nejen pro jeho vynikající činnost v oboru lékařství, ale též proto, že Rusk přijal za vlastní Masarykovy myšlenky o účinné humanitě, jež nesmí spočívat na občasně či náhodné dobročinnosti. Lidskost v dnešní době musí být plánována vědecky a stejným způsobem podmínek k životu.

J.P.

NADACE JAMESE DUNKUMA

Dokončení ze strany 1.

lékařských poradců prezidenta Johnsona. A tento lékař mu slíbil účinnou pomoc. Potom James Dunkum vyzval všechny členy odborové organizace řídit nákladních automobilů, aby mu pomohli...

Tato odborová organizace má jeden milion a sedm set tisíc členů. Všichni bez výjimky slíbili pomoc. Také guvernér státu Maryland, kde Dunkum bydlí, slíbil pomoc. A tak dnes na tuto nadaci Jamesa Dunkuma vybírá v odborových organizacích nejméně čtyřicet států Americké Unie. Krom toho se James Dunkum obrátil na sjednocenou odborovou organizaci všech amerických zaměstnanců, která má miliony a miliony členů. Také tato největší organizace mu slíbila podporu a vyslala sbírku na fond Jamesa Dunkuma. A co víc: James Dunkum má už dnes slib federální vlády, že vláda věnuje na výzkum této nemoci a na její léčení přesně tolik milionů, kolik James Dunkum vybere.

Dr. Rusk čestné členství přijal a byl jím velmi potěšen. Nebylo mu však možno, aby převzal diplom na sjezdu společnosti v září m. r., protože tehdy právě přednášel na pařížské Sorbonně. Společnost pro vědy a umění proto zvolila pozdější datum a uspořádala v hotelu Americana na počest Dr. Ruska večeri, kde mu byl odevzdán diplom čestného členství, umělecké dílo grafika Ladislava Sutnara. Po úvodních slovech předsedy SVU, profesora Dr. René Wellka promluvil paní Jarmila Novotná o poslání českého a slovenského vzdělance ve světě.

Ve své odpovědi Howard Rusk, dojat poctou, vzpomněl své vědecké spolupráce v začátcích rehabilitačního hnutí, kdy mezi jeho prvními asistenty byli dva čeští lékaři. Vzpomněl i svých cest do Československa a udivil přítomné svou znalostí poměru a dnešního vývoje čs. lékařství. V závěru shrnul svoji osobní filosofii v citát z Louis Pasteura o tom, že lidstvo má užívat vědy nikoliv pro ozbrojené konflikty, ale pro dobro a mír.

Dr. Rusk, bratranec s tátního tajemníka Deana Ruska, se účastnil oslavy se svou chotí.

SVU

ČEKÁTE S ÚPRAVAMI A ZLEPŠENÍMI NA JARO?

PROČ?

PŮJČKY NA ÚPRAVY DOMU A/FAREM JSOU

PRÁVĚ NYNÍ

K DISPOSICI VE VAŠÍ BANCE!

Myslíci Kanadané využijí zimního období. Loans), jsou s nízkými úrokovými sazbami, Odborné pracovní síly jsou spíše k dispozici k dispozici ve Vaší bance. Můžete si vypůjčit během chladného počasí a úprava se může až 4.000 dolarů a splácet až deset let. , skončit v době, kdy se Vám to hodí. Všude je Půjčka pro Zlepšení Farmy (Farm Improvement dostatek materiálu a různé po-sezónní slevy, ment Loan) může dosáhnout až částky 15.000 jakož i příznivější splátkové systémy pomohou, dolarů a půjčka se může splácet až deset let. že Váš rozpočet na úpravy bude nižší, než si Ve Vaší bance se můžete také informovat na vládou zajištěné půjčky pro malé podnikatele

Podle Zákona o Národním Bydlení zvláštní (Small Business Loans), které se týkají opravy a zlepšení menších podniků a nářadí.

KAŽDÝ MÁ UŽITEK ZE ZVÝŠENÉ ZIMNÍ ČINNOSTI.

PŘIKROČ K ČINU DO IT NOW! HNED!

Zadáno podle instrukcí Hon. Allan J. MacEacherna, ministra práce Kanada.

MLADÍ EKONOMOVÉ

Dokončení ze strany 1.
úroveň a rozvinuly konsum nad všechny minulé představy, tu zná rodinní samo o sobě začalo se zdát chatrným pokrokem a ztratilo mnoho úcty. Po této stránce smysl práce byl uveden v pochybnost. Uznávaným aktivem je bezplatná lékařská péče. Ale jsou jiné země, kde bezplatná lékařská péče také byla zavedena bez revoluce, bez práce, bez teroru. Hospodářský plán, který řídil znárodněnou výrobu, také ztratil své kouzlo. Vždy vlastně existovala důležitá otázka, kdo plánuje. Nebylo dovoleno to bližší zkomat. Chybnostem bylo uloženo věřit, že plánuje jakási vreholná moudrost, která odkudsi přišla a byla vtčlena do plánovacího sboru. Mladí ekonomové se na to podívali v střízlivém světle nyní dovoleného návratu k normalnosti. Shledali, že ono plánování, které tak suverénně vládne je prováděno "omezeným počtem lidí s omezenými vedomostmi". Je-li tomu tak, pak není žádného "odkudsi", odkud by se snášela samostatná moudrost, nýbrž v plánování je tolik moudrosti nebo nemoudrosti. Tak je v plánování, z nichž jeden se imouze tak a druhý onak, a jeden chodí do té a druhé do one kavárny. To bylo vlastně každému podvědomě známo, ale někdo to musil vyslovit, aby se to stalo ještě známějším. Je to sice jen prostý a realistický pohled na věci, ale v určitém smyslu je

to převratná myšlenka v komunistu. Až dosud komunisté žádali, aby bylo věřeno, že at cokoliv a jakkoli dělají, jednají ve jménu a pověření historie, jejíž úmysly tak dobře znají, že splňují příkaz vývoje nutnosti a jiných takových božstev, často málo určených. Nyní však mladí ekonomové praví, že pokud se plánování týká, skutečné jádro je "několik mužů s omezenými vedomostmi". Není důvodu, proč by toto poznání nemělo být rozšířeno na všechny instituce komunistické diktatury: všude tu sedí "několik mužů s omezenými vedomostmi" a vedou a rozhodují. Komunisté se mohou zeptat, jaká toto má být výška. Mohou odpovědět, že tak je tomu všude jinde a že vídce je k tomu, aby vedl. Ovšem, tak je tomu všude jinde, v Anglii, ve Francii, v Americe. Toto je stejné ale je tu rozdíl: demokracie předpokládá, že vídce mohou chybovat a stavi je pod stálou kontrolu, a oni ji přijímají. Komunistický režim odmítá kontrolu a dává oněm "několika mužům s omezenými vedomostmi" právo na neomezené poroučení, jaké by logicky snad patřilo jen mužům s neomezenými vedomostmi.

Bez ohledu na stav vedomostí komunisté mají pevnou politickou vůli. Diktatura musí trvat, at pod vlastním svým jménem, nebo pod skromnějším jménem "vedoucí role strany". Avšak, má-li diktatura trvat, musí být podpo-

rována různými prostředky. Zpolitizované hospodářství je téměř hlavním z nich. Totalitní diktatura musí hospodářství zpolitizovat a čini tak. Vytvořila nesmírný monopol, vlastně musíme říci nadmonopol, poněvadž nic takového ještě nebylo na světě. Tento monopol má politický účel: ovládá všechno a všechny; jeho prostředkem diktatura hospodářsky ničí i toho, koho nemůže postavit před soud. A jeho pomocí diktatura odměňuje své věrné, stavi je na vysoká místa v monopolu bez ohledu na kvalifikaci. Kdyby nebyl monopol, kdyby byla soutěž, třeba i jen mírná forma soutěže, jako navrhuji mladí ekonomové, toto odměňování by se stalo nesnadným. A jen monopol může provozovat ztrátový zahraniční obchod kde toho politické cíle komunistické strany vyžadují.

Mladí ekonomové snad již shledali, jaký kompromis se žádá: kompromis se zpolitizovaným hospodářstvím diktatury.

KDYŽ TAK VZPOMÍNÁM

Když tak vzpomínám..., jak naši mladí průkopníci pronikli do vnitrozemí Asie, nebo Afriky, jak čelili všem těžkostem, nesnáším a že až na malé výjimky čestně zakončili a se přizpůsobovali cizímu prostředí, podnebí a zvykům. Musí se jim přiznat, že vykonali kus obdivuhodné práce. Též vzpomínám, jak osud je později zavál do různých končin světa, kam nikdy neměli namířeno. Naučili se jazykům domorodců a často zase

domorodci pochytili dost z češtiny, aby se v ní mohli dohovíti. Vzpomínám na paní Ch., která po jednoročním pobytu v Lagdadu se dobře domluvila arabsky a poučovala ženy domorodců v udržování čistoty a zdravotních předpisů.

Vzpomínám, jak při svém návratu domů jejich malý synáček byl celý zděšený, když přes noc napadal sniž který on ovšem dosud neznal a utíkal od okna k oknu a vykřikoval: snižek, snižek. O několik let později měl pak možnost obdivovat se slonům, lvům a žirafám v rovníkové Africe, kde vyrostl. Tyto vánoce jsme dostali pozdrav, jenž byl opatřen známkou nové se osamostatněného státu v divoké Africe. Zajímal by mne vědět, kolik různých domorodých náčecí si paní Ch. osvojila za ta léta svého působení v různých částech Afriky.

Vzpomínám, že ve volném přístavu Tanger, který byl za války pověstným hnízdem vyzvědačů, - pašeráků a ketasů působili sympatičtí manželé R-ovi. Oba mluvili velmi dobře španělsky a francouzsky. Když jsem je jednou navštívil, slyšel jsem v prodejně vyvolávat český z vedlejšího skla du počet a čísla druhá. Táal jsem se, koho zde mají z "našich", načež paní R. odvětila s úsměvem: "To je náš malý Arábek, který rád počítá česky". Obdivovali jsme R-ovi, jak statečně odolali nástrahám tehdejšího Tangeru a že udržovali dobré styky se členy těch různých válečných stran. Rád vzpomínám, jak R-ovi přijížděli

občas do Casablanky, poobíat mezi krajany, zahrát si volejbal, vyjet na weekend do Husury k moři, obdivovat četná hnízda čajů na staré tvrzi, nebo do Campboulau nadýchat se vůně v mimosevém háji. My zase jsme rádi posloucheali v krásné přírodě v okolí Casablanky jejich zajímavým výkladům o jejich zkušenostech a trampotách v Tangeru. O několik let později se usadili v Puerto Rico, kde si vybudovali svůj vlastní obchod a každé vánoce posílají srdečné pozdravy. Posledně však nás zarmoutila zpráva, že pan R. se před rokem nevrátil z návštěvy své vlasti a zemřel v blízkosti Svátého Kopečka u Olomouce, na který tak rád vzpomínal.

Vzpomínám na švarného mládence B., který působil v Kongu, tehdy ještě klidném a spravovaném Belgičany. Asi, aby nebyl tak osamocen koupil si mládence B. opici - šimpanze, kterému se rád věnoval ve volných chvílích a který každý jeho pohyb pozorně sledoval. Jednoho dne zpozoroval mládence B. ke své nelibosti, že oběh z láhve "skotské" nápadně ubývá. Uhodil na svého domorodého sluhu, který se však nechtěl k činu přiznat. Když po nějakém čase byla láhev opět prázdná, domorodý sluha opět tvrdil, že se láhve nedotknul. - Jedné neděle odpoledne přiběhl domorodý sluha celý rozčilený a volal p. B., aby rychle přišel do jídelny a aby viděl pravého viníka. Šimpanz držel láhev oběma rukama a popíjel. Když mu asi whisky málo tekla, naklonil si láhev a díval se do ní po očku a "skotská" mu ovšem tekla po tváři. Opíček-šimpanz postavil pak láhev pěkně zpět do skříně, na místo, na kterém vždy stávala, zamkl skříní a položil klíček nahoru, jak to vidával u svého pána a odskočil veselý z pokoje. Pan B. měl šimpanze rád a když musel odjet z Konga na delší dobu daroval opíček-tam nější zoologické zahrádě, neb měl obavy ho svěřit někomu, kdo by o něj dobře nepečoval.

Kdy se pak po měsících opět vrátil na krátkou dobu do Konga, šel navštívit svého šimpanze a když se blížil k zoologické zahrádě, slyšel z dálky strašný řev - šimpanz poznal z dálky svého pána a nemohl se radostí dlouho uklidnit. Když později p. B. byl tázan o osudu jeho šimpanze odvětil, že po jeho odjezdu opíček zesmutněla, teskla a brzy na to skonala. y.a.

DIVADLO

Při každé příležitosti nás zastavovali naši umění milovní krajane a ptali se: "Kdyžpak nám zase připravíte pěkné divadlo? Přijďme zase určitě, počítejte s námi, a jistě nás přijde ještě víc!" Velmi a velmi jsme proto v poslední době uvažovali, co bychom ještě v této divadelní sezoně mohli přinést naší krajské veřejnosti. Mnoho výhod a mnoho nevýhod mluvilo pro jednotlivé hry. Možnost herců, jejich množství, i jejich čas, finanční možnosti a náklady na novou scénou a kostýmy, jakož i roční doba a podobně.

Přišla na přetřes "Fidlovačka" od Josefa Kajetána Tyla, která v tomto roce má společně s první částí československé hry m n y "Kde domov můj" - stotřicáté výročí. Bylo tu studium výborné světové komedie "jeho urozenosti pan měšťák" od francouzského klasika Moliéra. Byl tu i tak skvěle obnovený Ladislav Stroupežnický v jeho nákladné veselohře "Mikuláš Dačický z Heslova", která nás přivádí do předbělohorské doby. Nakonec po výborné a úspěšné Snižkové parodii "Rozmarině zreadlo" a čerstvě připravovaném Liskuv veselý kabaret - nám utvořil rozhodnutí pro vážnější hru.

A tak zvítězilo drama dr. Jar. Drábka, o kterém jsme již referovali před časem. Chtěli bychom je provést jako hlavní představení k dvacátému výročí ukončení druhé světové války a Pražské revoluce 1945.

Větime, že to bude opět velmi dobrý a velmi vážný přínos do kulturního života naší krajské veřejnosti, zvláště, když případně našeho představení se zúčastní sám autor. Tož, do práce, přátelé! Jindra Zoder

VÍCE NEŽ 720000 OSOB SE STALO KANADSKÝMI OBČANY

od doby, kdy zákon o kanadském občanství vstoupil v platnost v r. 1947.

V samotném roce 1963 složilo více než 69,000 osob přísahu věrnosti a stalo se plnoprávnými členy kanadského společenství.

Nově přichází, který byl zákonně připuštěn do Kanady jako přistěhovalec a bydleli zde nejméně čtyři roky a devět měsíců, je oprávněn požádat o kanadské občanství NYNÍ. Jste-li jedním nich přijmte toto všele uvítání a podejte si žádost bez prodlení.

Užijte všech práv a výsad plného členství v kanadském společenství

- práva volit
- práva na veřejný úřad
- práva na kanadský cestovní pas
- práva podílet se plně ve výstavbě a budoucnosti Kanady.

Formuláře žádosti o občanství můžete obdržet od úředníka pro občanství u krajského nebo obvodního soudu, (Clerk of the Citizen ship, County or District Court) v místě vašeho bydliště, anebo od Registrara pro kanadské občanství (Registrar of Canadian Citizenship) v Ottawě.

PROČ SE NEZAPSAT DNES?

René Tremblay

RENÉ TREMBLAY,
MINISTER OF CITIZENSHIP AND IMMIGRATION

POZDRAV Z DOMOVA

Jeden z našich čtenářů obdržel z domova roztomilý pozdrav ve verších, který uveřejňujeme i s věnováním...

**Svému
Nejmilejšímu
Strýci Zdeňkovi
K Vánocům
Od Věrky
13. 12. 1964.**

*Pod železnými horami města světil,
a všechno se zdá jako sen,
Dnes každický člověk chce domů
včas být,
neb slavi se zas štědrý den.*

*S nebe se bílé vločky sypají k zemi
a bílý je hned celý kraj,
který je karkolem zdoben zářnými
a v bělostném jini splň háj.*

*Tisíce stříbrných rampouchů na
střechách,
září, jak svěce chránící.*

*Kdo cizinou bloudí, rád by dnes vracel
vztlak
k vlasti a zvolal: "Domove!"*

*Jak rád by se zadíval v ty známé
tváře.*

*Které ho s dětstvem spojují
Kčž vzešla by nad lidmi už míra zář
Mraky zla ať už odplyjí!*

*Jak krásné jsou vzpomínky na
dětská léta,
kdy všichni spolu jsme žili,
žel, čas ty uprchlý, je po nich ota,
škoda, že tak krátké byly.*

*Jakým to kouzlem působil vánoční
shon,*

*než svěčkami strom zazářil?
než svěčkami strom zazářil?*

*A když pak večer betlémskou zvěst
hlásil zvón,
každý se šťastím rozzářil.*

*Olda sed' za klavír, Bohouš vzal
housličky,*

*děvčata kotedy pějí,
Zdeňk šel k stroměčku, dal pod
něj jestličky*

Dnes všichni radost mít chtějí

*Zas přišel advent a zas přišly vánoce,
dětství však nepřišlo zpátky.*

*Maminka nevaří, nekrojí avocet,
s námi už neslaví svátky.*

*Zbyly jen vzpomínky na její zpěv
a hlas.*

*Ji světi červánky Zory,
Nám dneska veselé vánoce kynou
zas,*

ji však jen "memento mori!"

JEDNOTA ČSL. PROTESTANTŮ

Výbor místní torontské odbočky Národní Jednoty Československých Protestantů v USA a v Kanadě zve všechny své přátele a členy k výroční schůzi, která se bude konat v neděli dne 14. února 1965 ve 12.30 po ranních bohoslužbách v Čs. Baptistickém kostele na 1624 Queen St. W. Letošní rok je významný svým Husovým jubileem a my se připravujeme je vzpomenout důstojným způsobem. Přijďte proto nás podpořit v naší práci.

Za výbor odbočky
J. Petříček, předseda.

JEŠTĚ JEDEN DOPIS

Jan, Suizek z New Yorku napsal pěkný dopis Jindru Zoderovi do Toronta. Dovídáme se, že podobný dík si zaslouží v zájmu veřejnosti a proto si jej z části dovolujeme uveřejnit:

"...Současné bych Vás moc a moc prosil, zda-li bych nemohl dostat ještě aspoň pět výtisků "Našich Hlasů", protože ty kritiky v nich jsou skvělé. Znáte-li pány kritiky, t. j. pana Jožna Procházku a p. Jaromíra Petříčka, prosím abyste jim vyřídili můj srdečný dík a stiskněte jim i za mne pravice. Stejně tak jako redaktorům "Našich Hlasů". Tak lezky o mně nepsali ani v Praze a dostávali za to voličsky pro celou rodinu..."

Teď, když to máme za sebou, tak se Vám přiznám, že mi bylo všeříkaj. Dokonce jsem zamýšlel vyskočit z letadla, ale okénko bylo malé. Při své chlupaté otužilosti jsem se přece jenom tak trochu bál a říkal jsem si, že ten čtvrt století starý humor již je trochu vyčichlý. Dnes již jsme v humoru přece trochu dál, viz zde

POSPĚŠTE SI
S OBJEDNÁVKOU SOKOLSKÉ ZNÁMKY.

Již pětá pondělí si ponese me z Washingtonu D. C. nejvýznamnější projev za zásluhy 100 let sokolské práce. Bude to sokolská poštovní známka, vydaná vládou Spojených států k počtu jubilea sokolského hnutí. O její vydání se zasloužila celá naše krajanská veřejnost, bratři a sestry Sokolové i naši věrní přátelé a příznivci. Její vydání lásky a sympatie k sokolským ideálům projeví se v pravou dobu činem, který bude historii zhodnocen.

Dalším činem a praktickým důkazem porozumění pro sokolskou věc je také objednání sokolské poštovní známky s obálkami a pohlednicí prvního dne vydání. Proč tolik záleží na tom, aby si každý z nás hleděl zabezpečit co největší počet známky před jejím vydáním? Protože v den jejího vydání, dne 15. února odevzdáme Gen. Pošmistovi John A. Gonouskimu šek, znějící na celý obnos, za který všechny organizace sokolské a slovanské národnostní skupiny za koupily sokolskou poštovní známku v předprodeji. Tento šek bude také přesvědčivým důkazem, že naše veřejnost považuje vydání sokolské známky za počtu sokolského hnutí i počtu svoji.

Vyzýváme úřednictvo organizací, řádů, spolků, sborů, klubů, obchodní kruhy i jednotlivce, aby si pospíšili poslat objednávky včas.

americké plácní kejků do obličej, (velmi zábavné, že?), nastavování nohou, (není-liž pravda?), padání do vody, (ještě zertovněji), nebo dokonce do vápna (legrace k popukání) - ale měl jste pravdu. Vaše úprava "Zrcadla" byla báječná, promyšlená a úspěšná. Dokonce, sám jsem se v Torontu při představení bavil...

buďte své organizací, nebo na adresu AOS, 3611 W. Cermak Rd, Cicero, Ill. 60630.

Povzbuzující příklad porozumění pro důležitý účel objednávky známky přede dnem jejího vydání dává tento seznam objednávek: \$ 25,000.00 Slovenský Katolícký Sokol, \$ 5,000 úřadovna čs. spolků v Americe a Český Národní hřbitov v Chicagu, \$ 1,000 Western Natl. Bank, Cicero, \$605 Sokol a Sokolice Los Angeles, Cal.; \$ 500 Charles Kubát - Ogden Dairy, Sokol a Sokolice St. Louis, Mo., (v těchto dnech poslali další objednávku za \$ 100), Karel Šamáněk, St. Louis, Sokol a Sokolice Detroit, Sokol a Sokolice Milwaukee, Bláza a Jim Čihákoví, Sokol a Sokolice Town of Lake, Sokol Havlíček Tyrš, Chicago, Sokol Stiekney, úřadovna Slovanské Podpůrné Jednoty státu Texas, úřadovna Západní Česko Bratrské Jednoty, Ústřední Výbor Dělnického Amerického Sokola; \$ 400, Mr. Verner - Cicero Packing Co.; \$ 350 Sokolice Tabor; \$ 330 Sokol Karel Havlíček Borovský, Yukon; \$ 300 Karel M. Prehal, Sokol Rip, Pa., \$ 250 Sokol Tabor v Berwynu, San Francisco, Společnost Charlotty Masarykové, New York; \$ 200 Sokol Sláveský, Tabor Suply Co., Prof. Jan Míčka; \$ 150 Sokolice Mladých Racine, Wisc.; 100 Charles Růžička, řád Jan Hus ČSA, řád Rovnost ČSA Rest. Stará Praha, Sokolice Libuše, Josef a Vlasta Kazda, Mr. a Mrs. John T. Chrástka, B. L. Schosberg, Jacqueline Melick, Sokol Omaha, řád Illinois ZČRJ, Rose Stehno, Almira Savings a Loan Assoc, Edward Gregor, Němeček Bros., Crawford Sausage Co., B. A. C. Provision Co., a Sokolice Chicago.

THE CANADA FAIR EMPLOYMENT PRACTICES ACT

ZAKAZUJE
DISKRIMINACI V ZAMĚSTNÁNÍ

ÚČELEM AKTU je ochraňovat zaměstnance proti diskriminaci v zaměstnání a členství v uniích, na podkladě rasy, náboženství barvy a národnosti.

AKT SE VZTAHUJE na zaměstnavatele v podnicích pod federálním zákonodárstvím a na unie reprezentující osoby zde zaměstnané. Tyto podniky zahrnují nákladní dopravu, navigaci, železniční dopravu, průplavy, telegrafy, letiště; leteckou dopravu; federální korunní korporace, banky, radiové a televizní vysílání a též podniky, které slouží k prospěchu Kanady a jsou mimo exklusivní pravomoc provinciálního zákonodárství.

AKT ZAKAZUJE zaměstnavateli odmítnouti zaměstnání osobě nebo diskriminovat zaměstnance na podkladě jeho rasy, náboženství, barvy nebo národnosti.

ZAMĚSTNAVATELI se též zakazuje používat zaměstnavatelských gentur, které praktikují tuto diskriminaci nebo uveřejňují inseráty, které jsou diskriminační nebo užívají diskriminačních otázek, písemných nebo ústních, ve spojení s aplikací o zaměstnání.

AKT TĚŽ ZAKAZUJE diskriminaci v odborových uniích vzhledem k členství nebo zaměstnání v uniích na podkladě rasy, náboženství, pleti nebo národnosti.

OSOBY, které podávají stížnost na podkladě ustanovení tohoto aktu nebo dávají evidenci nebo jakoukoli pomoc při řízení podle aktu, jsou chráněny před odvetnou akcí namířenou proti nim.

Některé provincie mají též "Fair Employment Practices Laws" nebo podobné zákony, jako doplněk k federálnímu zákonodárství, které ochraňují zaměstnance před diskriminací v zaměstnání. Provincie v kterých takové zákony existují jsou: Ontario, Manitoba, Saskatchewan, New Brunswick, Nová Scotia a British Columbia.

ZADOSTI PODLE AKTU MUSÍ BÝTI PODÁNÝ
PÍSEMNĚ NA:

DIRECTOR OF INDUSTRIAL RELATIONS,
DEPARTMENT OF LABOUR, OTTAWA

ALLAN J. Mac EACHEEN
Minister

GEORGE V. HAYTHORE
Deputy minister

KENNEDY TRAVEL BUREAU LTD.

296 Queen St. W. - Toronto 2B, Ont. EW 2 - 3226

LETADLEM TORONTO - PRAHA A ZPĚT
NA 21 DNI
\$ 479.30

JOHN GREGOR

Dovoluje si oznámiti, že opět provádí veškerý Plumbing Heating, opravy a nové práce, pod firmou QUALITY PLUMBING & HEATING COMPANY
Volejte LE 3-8396

YAROSLAV HUEBER

ADVOKÁT a NOTÁŘ
347 BAY STREET
Suite 210
Toronto 1
Tel.: EMpire 8-5536 - 927-1196

NOVĚ OTEVŘEN

KRAJANSKÝ OBCHOD
**AUGUSTA MEAT
AND FOOD MARKET**

444 QUEEN STREET W.
TORONTO

TELEFON : 364-7565

Výsek všeho druhu masa první jakosti. Starokrajová výroba pražských uzenin. Moravské uzené. Slovenské a moravské klobásky. Výborné domácí jaterničky. Naše specialita: pražské párky a taliánky.

ZROŽI DOVEZEME VAM
DO DOMU ZDARMA
Joe Vlasák, jun. vedoucí.

Ak chcete koupit nebo prodat nehnuteľnosti v Torontu obraťte sa na

MICHAEL J. VLČKO,
Realtor

1 Sorauren Ave. pri Queen W.
Telefón 533-2288

Člen

"Toronto Real Estate Board"

VÝNOSNÉ ULOŽENÍ
PENEZNÍCH ÚSPOR
DOMY obytné a obchodní
TOVÁRNÍ OBJEKTY pronajaté

S. REDINA
Real Estate

723 DOVERCOURT RD., TORONTO 4.
LE 6-7898

Jarní "special"
od 291.- dolarů
(Loď tam a zpět)

**AIR & OCEAN
TRAVEL CENTRE LTD.**

1 ADELAIDE ST. E.,
(roh Yonge St.)

TORONTO

EM 3-8888 (4 linky)

KARL BUZEK,

Notář.

VEŠKERÉ OPRAVY
chesterfieldů a čalouněného
nábytku provede Vam

PAVEL ČERNÝ

ROZPOČTY ZDARMA

Volejte po 6 hod. večer

537-5592

Připravujete se na cestu kamkoliv, nebo plánujete pozvat své drahé z Československa?

LETADLEM MIAMI pouze \$154.00

" MEXICO " \$199.00

Zavolejte neb navštivte Mrs. L. VESELY

**VESELY & GREBEN
TRAVEL AGENCY**

360 Bathurst St.
Toronto 2B
Tel. EM. 3 - 4366

PROCK INSURANCE AGENCY

14 Conrad Avenue

Toronto 4

Tel. 537 - 2631

AUTO - POŽAR - BONDY
Dopravní a všeobecné pojištění
Výhodnější a levnější podmínky
Auto - financování

EVROPSKÁ LÉKARNA

posílá

LÉKY DO ČSSR

Rychlé a přesné dodání

HILARY'S DRUG STORE

344 BATHURST ST.

TORONTO

Tel.: EMpire 8-1059